

ikke var aldeles strengt nødvendigt. Ved den Ordning, der skulde foreslaas, vilde jo nemlig ikke blot en Del Vælgere faa lige Valgret, men adskillige Vælgere, som ikke ville blive strøgne, hvis det af mig forelagte Valgretsforslag gaar igennem, vilde blive helt strøgne ved det Forslag, jeg efter det ærede Medlems Mening skulde komme med snarest. Under disse Omstændigheder har jeg ment det rigtigst at vente og se, om det ikke skulde lykkes at gennemføre Valgretsforslaget, og da der utvivlsomt alligevel vil blive rigelig Frist nok til at faa det andet Spørgsmaal overvejet, er det mig komplet umuligt at se, hvorledes nogen Ven af den almindelige Valgret skulde kunne bebrejde mig denne Optræden.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den ærede Minister sagde ligesom før, at han ikke vilde forelægge Revisionsloven i Aar, fordi han haabede at kunne faa den sammenkædet med den kommunale Valgret. (Afbrydelse). Jo, fordi der maatte en Sammenknytning til, da der ellers vilde ske en lille Uretfærdighed ved, at nogle Vælgere vilde miste deres Valgret. Det er nu kun en ringe Brøkdæl, der vil miste en forsvindende Del af Valgretten, medens det store Flertal vil faa lige Valgret med Københavnerne, og selv om der er nogle faa Vælgere, der kunde være Tale om vilde miste lidt af den Valgret, de havde for 6 Aar siden, nemlig de med en Indtægt af mellem 800 og 1000 Kr., ville de have let Adgang til ved at sætte sig i Skat for 1000 Kr. at faa Valgret. Det Hensyn spiller altsaa en meget ringe Rolle. Det, det gælder om, er, at de nye Københavnerne faa lige Valgret med de gamle. Men det vil den ærede Minister ikke stille Forslag om i Aar, for det gælder om at se, siger han, hvorledes det gaar med den almindelige kommunale Valgret næste Aar. Nu siger jeg, at det er umuligt, at den ærede Minister i Oktober—November 1906 kan være saa klar over den almindelige kommunale Valgrets Skæbne, at han paa det Tidspunkt kan sige: Nu tage vi Indlemmelsesloven med og faa det hele gennemført saa tidligt, at vi allerede kunne faa Valg inden 1ste Januar 1907. Det er fuldstændig umuligt. Det vil sandsynligvis stille sig saaledes, at Ministeren maa sige: Jeg kan endnu ikke skønne over, hvorledes det vil gaa

med den almindelige kommunale Valgreform; det vil først vise sig i Løbet af Foraaret — før da vise den Slags Ting sig sjældent, — og saa maa jeg gennemføre Indlemmelseslovens Revision hurtigst muligt i Løbet af en Maaned eller to. Det bliver Hastværksarbejde, det bliver meget vanskeligt, man kunde derfor lige saa godt gøre det nu. Der vindes ved Ministerens Fremgangsmaade ikke noget som helst uden en eneste Ting, at vi endnu i Marts Maaned gaa til Valg her i København paa det gamle Grundlag, hvorved Antisocialisterne have en lidt større Chance for at gøre sig gældende, ganske vist ikke nogen stor Chance efter Udfaldet af Valget i Fjor, men dog lidt større, end hvis de 8000 ny Vælgere kom til. Det er det eneste, der vindes ved Ministerens Fremgangsmaade, ikke Spor af andet.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg ved meget godt, at det ærede Medlem og mange af hans Partifæller indrette deres almindelige Politik i høj Grad efter københavnsk Kommunalpolitik. Det gør jeg derimod slet ikke; det Spørgsmaal overlader jeg til Københavns Kommunalvælgere og lader det ikke berøre min Opfattelse af de almindelige politiske Spørgsmaal.

Noget forbauset blev jeg i øvrigt ved, at det ærede Medlem nu sagde, at jeg skulde indtage dette Standpunkt for at give Antisocialisterne i København en Chance mere ved Valget. Thi jeg erindrer, at jeg efter sidste Borgerrepræsentantvalg, læste en Artikel i „Social-Demokraten“, der gik ud paa, at nu var Antisocialismen slaaet fuldstændig ned, den var aldeles færdig, saa det maa jo ikke være nødvendigt af den Grund for Socialdemokratiet at faa flere Vælgere til at hjælpe sig ved det kommende Valg. Som sagt min Opfattelse af disse Spørgsmaal er ganske upaa-virket af københavnsk Kommunalpolitik.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Man ser jo sommetider de døde gaa igen. Det er jo muligt, at dette Spøgelse, dette Genfærd kunde vise sig paa ny, og der er adskillige, ogsaa i den Lejr, der staar den højtærede Indenrigsminister eller i alt Fald den højtærede Justitsminister meget nær, som ønske, at der dog maatte kunne blive et Grundlag for, at dette Genfærd kunde vise sig paa ny, man vilde nødigt helt lade det forsvinde.